

प्रत्यन्तः

रङ्गलयः। सोतां च वक्ष्यमाणानि। एष-
प्रत्यङ्गविभाग उक्तः ॥” इति सुश्रुते शारैर-
स्थाने पश्चमेऽध्याये। अप्रधानम्। यथा,
निरुक्ते। ७।१।५।

“एक आत्मा बहुधा स्तूयते एकस्यात्मनोऽप्ये-
देवाः प्रत्यङ्गानि भवन्त्यपि ॥” अङ्गं अङ्गं प्रति।
यथा, गीतगोविन्दे। ११।११।

“ध्वान्तं नीलनिचोच्चारुसुदृशां प्रत्यङ्गमालि-
ङ्गति ॥”

तथा च मनुः। ८।२०८।

“यस्मिन् कर्मणि यास्तु स्युःरुक्ताः प्रत्यङ्ग-
दक्षिणाः।
स एव ता आददीत भजेरन् सर्वं एव वा ॥”
नृपविशेषे, पुं। यथा, महाभारते। १।१।२३५।

“महापुराणसम्भाष्यः प्रत्यङ्गः परहा श्रुतिः।
एते चान्ये च राजानः श्रुतश्रोत्र्य सहस्रशः।
अयन्तेऽयुतश्रुतान्ये संख्याताश्चैव पद्मशः ॥”
प्रत्यङ्गरा, स्त्री, देवीविशेषः। तस्या ध्यानम्।
यथा,—

“प्रवोपरिसमासीनां रक्ताम्बरतनुच्छदाम्।
सञ्जाभरणसंयुक्तां गुञ्जाहारविभूषिताम् ॥
योद्धशान्दाश्च युवतीं पीनोन्नतप्रयोधराम्।
कपालकर्णुकाहस्तां परमानन्दरूपिणीम्।
वामदक्षिणयुगेन ध्यायेन्मन्त्रविदुत्तमाम् ॥”

इति प्रत्यङ्गरास्तीजान्तर्गतम् ॥

प्रत्यनीकः, पुं, (प्रतिगतः अनिकं युद्धमिति।)
शत्रुः। इति हेमचन्द्रः। ३।३६२। (प्रति-
पक्षः। विरोधी। यथा, महाभारते। ७।
१०।३६।

“यस्य यन्ता हृवीकेशो योद्धा यस्य धनञ्जयः।
रथस्य तस्य कः संख्ये प्रत्यनीको भवेद्रथः ॥”
यथा च सुश्रुते सूत्रस्थाने ४६ अध्याये।
“अतीवायतयामास्तु क्षपा येऽयुतसु स्मृताः।
तेषु तत्प्रत्यनीकाणां सुज्ञोत्प्रान्तरेव तु ॥”
स्त्री, प्रतिपक्षसैन्यम्। यथा, भगवद्गीतायाम्।
११।३२।

“ऋतेऽपि त्वां न भविष्यन्ति सर्वे
येऽवस्थिताः प्रत्यनीकेषु योधाः ॥”

अलङ्कारविशेषः। यदुक्तं काव्यप्रकाशे।
“प्रतिपक्षमश्लेन प्रतिकर्तुं तिरञ्जिया।
या तदीयस्य तत्सुख्यै प्रत्यनीकं तदुच्यते ॥”
उदाहरणं यथा,—

“त्वं विनिर्जितमनोभवरूपः
सा च सुन्दर। भवत्यनुरक्ता।
पञ्चभिर्युगपदेव शरैस्तां
तापयत्यनुशयादिव कामः ॥”

प्रत्यन्तः, पुं, (प्रतिगतोऽन्तमिति। अत्याद्यः
क्रान्ताद्यर्थे। इति समानः।) न्वेच्छदेशः। इत्य-
मरः। १२।१।७। (प्रान्तदुर्गम्। यथा, रघुः।
४।२६।

“स गुप्तसूत्रप्रत्यन्तः शुद्धपार्थिवरयान्वितः।
यद्द्विधं बलमादाय प्रतस्थे दिग्जिगीषया ॥”

प्रत्ययः

“गुप्तौ मूलं खनिवासस्थानं प्रत्यन्तः प्राप्रदुर्गं च
येन सः ॥” इति तट्टीकायां मल्लिनाथः।
तद्देशजाते, त्रि। यथा, वराहसंहितायाम्।
४।२१।

“प्रत्यन्तान् कुटुपांश्च इत्युत्पतिः षडङ्गे कुजेना-
हति ॥”

सन्निकृष्टे च त्रि।

प्रत्यन्तपञ्चतः, पुं, (प्रत्यन्तः सन्निकृष्टः पञ्चतः।)
महापञ्चतसमोपवर्तिचतुदपञ्चतः। इत्यमरः।
२।३।७॥

प्रत्यभियोगः, पुं, (प्रतिरूपोऽभियोगः।) प्रत्यप-
राधः। यथा,—

“अभियोगमनिस्तीर्य नैनं प्रत्यभियोजयेत्।
अभियुक्तश्च नान्येन गीतं विप्रकृतं नयेत् ॥”

“अभियुच्यत इति अभियोगोऽपराधकृतमभियोग-
मनिस्तीर्यापहृत्वेनमभियोक्तारं न प्रत्यभियोज-
येदपराधेन न संयोजयेत्। यद्यपि प्रत्यभि-
स्कन्दनं प्रत्यभियोगरूपमपि अपराधपरि-
हारात्कल्याणस्य प्रतिषेधस्य विषयः। अतः
स्वाभियोगानुपमहंरूपस्य प्रत्यभियोगस्यायं
निषेधः ॥” इति मिताचरा ॥

प्रत्यभिवारः, पुं, (प्रति+अभि+वद्+विच्+
भावे षच्।) अभिवाचस्य गुरोराशीर्षच-
नम्। इति गोपीचन्द्रः ॥

प्रत्यभिवारः, पुं, (प्रति+अभि+वद्+विच्+
भावे ल्युट्।) अभिवाचस्य गुरोराशीर्षचनम्।
इति गोपीचन्द्रः ॥

प्रत्ययः, पुं, (प्रति+इत्+भावकरणादौ यथा-
यद्यं अच्।) अधीनः। श्रपयः। ज्ञानम्।
(यथा, गारुडे २३६ अध्याये।

“जायतुसंस्कारसम्भूतः प्रत्ययो विषयान्वितः ॥”
विश्वासः। (यथा, कुमारः। ४।४५।

“इत्थं रतेः किमपि भूतमदृश्यरूपं
मन्दोचकार मरुण्यवसायनुद्धिम्।
तत्प्रत्ययाश्च कुसुमायुधवन्दुरेना-
मान्वासयत् सुचरितार्थपदैर्वचोभिः ॥”

हेतुः। (यथा, रघुः। १०।३।

“अतिष्ठत् प्रत्ययापेक्षसन्ततिः स चिरं नृपः ॥”
रन्मम्। शब्दः। इत्यमरः। ३।३।१४७॥

प्रथितत्वम्। आचारः। इति मेदिनी। ये, ८६ ॥
निश्चयः। (यथा, मनुः। ८।२५३।

“यदि संशय एव स्यात् लिङ्गानामपि दर्शने।
साक्षिप्रत्यय एव स्यात् सीमावादविनिर्णयः ॥”
खाडुः। इति हेमचन्द्रः ॥ प्रकृत्युत्तरजायमानः।
वोपदेवेनास्य त्वसंज्ञा कृता। प्रत्याययन्तीति
सुप्तिङ्कृतहिताः प्रत्ययाः। इति सांक्षिपसार-
वाकरणम् ॥ (यथा, रघुः। ११।५६।

“ता नराधिपसुता नृपात्मजे-
स्ते च तामिरगमन् कृतार्थताम्।
सोऽभवद्वरवधूसमागमः
प्रत्ययप्रकृतियोगसन्निभः ॥”

सहकारः। इति त्रिकाशेषः ॥

प्रत्यय

प्रत्ययकारिणी, स्त्री, (प्रत्ययस्य विश्वासस्य
कारिणी।) सुदा। इति त्रिकाशेषः ॥
मोहर इति पारस्यभाषा ॥

प्रत्ययितः, त्रि, (प्रत्ययो विश्वासः सञ्जातोऽस्येति।
प्रत्यय+“तदस्य सञ्जातं तारकादिभ्य इत्च् ॥”
५।२।३६। इति इत्च्।) आप्तः। विश्वस्तः।
इत्यमरः। २।८।१३ ॥ (यथा, कथासरित्-
सागरे। १५।६८।

“तत् शुक्ला बह्वजना सोऽथ प्रत्ययितान्
विजान् ॥”
प्रत्यर्थी, [न] त्रि, (प्रतिशोधं प्रतिभूलं वा अर्ध-
यते इति। प्रति+अर्थ+णिनिः।) शत्रुः।
इत्यमरः। २।८।११ ॥ (यथा, साहित्य-
दर्पणे। ३ परिच्छेदे।
“नेने खञ्जनाङ्गने सरसिजप्रत्यर्थि पाण्डित्यं
वचोर्जा करिञ्जम्भविभ्रमकरोऽमलुङ्गतिं
गच्छतः ॥”)
पुं, प्रतिवादी। इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,
मनुः। ८।७६।

“समान्तः साक्षिणः प्राप्नानर्थिप्रत्यर्थिसन्निधौ।
प्राड्विवाकोऽयुयुञ्जीत विधिनानेन सान्त्व-
यन् ॥”
अर्थिप्रतिपक्षः। यथा,—

“प्रत्यर्थिनोऽयगतो वेत्स्यं यथावेदितमर्थिना।
समामासतद्वर्णाङ्गनामजात्वादिचिह्नितम् ॥”
“अर्थत इत्यर्थः साध्यः। सोऽस्यास्तीत्यर्थी।
तत्प्रतिपक्षः प्रत्यर्थी ॥” इति मिताचरा ॥

प्रत्यर्पितं, त्रि, (प्रति+पृ+विच्+क्तः।) प्रति-
दत्तम्। यथा। “अर्धव्यवहारोऽपि एकस्मिन्
वत्सरे वत्संस्कारं यद्द्रव्यं यतो येन गृहीतं
प्रत्यर्पितं चेति। पुनरन्यस्मिन् वत्सरे तद्द्रव्यं
तत्संस्कारं तत्सनेन गृहीतं याच्यमाणोऽपि
यदि नृयात् सत्त्वं गृहीतं प्रत्यर्पितं चेति वत्स-
रान्तरे गृहीतं प्रत्यर्पितं च नास्मिन् वत्सरे
इत्युपयुज्यते ॥” इति मिताचरा ॥

प्रत्यवसानं, स्त्री, (प्रति+अव+सो+ल्युट्।)
भोजनम्। इति हेमचन्द्रः। ३।७७ ॥
(पर्यायान्तरमस्य यथा,—
“जयिः प्रत्यवसानं च भक्ष्यं भोजनशब्दे ॥”
इति वैद्यकरजमालायाम् ॥)

प्रत्यवधितं, त्रि, (प्रति+अव+सो+क्तः।) भिन्-
तम्। इत्यमरः। ३।२।११० ॥
प्रत्यवस्कन्दः, पुं, (प्रति+अव+स्कन्द+षच्।)
चतुर्विधोत्तरान्तर्गतोत्तरविशेषः।
प्रत्यवस्कन्दनं, स्त्री, (प्रति+अव+स्कन्द+ल्युट्।)
चतुर्विधोत्तरान्तर्गतोत्तरविशेषः। यथा,—
“प्रत्यवस्कन्दनं नाम सत्त्वं गृहीतं प्रतिदत्तं
प्रतिग्रहणमिति वा। यथाह नारदः।
अर्थिना वेत्तितो योऽर्थः प्रत्यर्थी यदि
तन्त्या।
प्रपद्य कारणं नृयात् प्रत्यवस्कन्दनं स्तूतम् ॥”
इति मिताचरा ॥